

COM

Príbehy
o coming-oute

Autorský
kolektív

PNG

OUT

PRÍBEHY O COMING-OUTE

AUTORSKÝ KOLEKTÍV

1

Dominika Chrastová
Ako chutí láska
(13)

2

Jakub Spevák
Dedičný hriech
(27)

3

Sabrina Katonoff
Daniele
(39)

4

Kristián Lazarčík
Vlažné svetlo
(59)

5

Ambrosia Bajtek
Môj coming-out
(75)

6

Andrej Kuruc
Priznanie
(89)

7

Jana Varcholová
Lenošť
(127)

8

Marek Hudec
Nočná mora
na M. R. Štefánika
(141)

9

Zuzka Jakúbková
Od princeznej
bojovníčky
po netflixových
Heartbreakerov
(155)

10

Šimon Drgoňa
Férová hra
(169)

11

Marek Majzon
Elgabetron:
Zrod Arcibuzny
(179)

12

Matej Uhlár
Spoveď pre medveďa
(193)

13

Tonie Thimble
Denník princuliatka
(205)

Úvodné slovo

Keď nám začali písať blízki, či sme v poriadku, obľiala nás úzkosť, ktorej sme sa doteraz nez bavili. Po vraždách pred obľúbeným barom Tepláreň v polovici októbra 2022 sme cítili aj zúfalstvo, hnev a občas opatrnú nádej, že sa bezpečnosť queer ľudí na Slovensku raz zlepší. Niektorí a niektoré z nás sa rozhodli odísť, čomu sa dá ľahko porozumieť.

Dlho sme sa na Slovensku k našej menšinovej sexuálnej orientácii alebo rodovej identite „priznávali“. Ľudia, ktorí nás milujú a prijali nás bezpodmienečne, nám však trpezlivo dali najavo, že coming-out, že som gej, lesba alebo bi či transrodový alebo nebinárny človek, nie je priznaním, lebo to nie je zločin. Takí jednoducho sme od narodenia. Kvôli predsudkom okolia nám môže trvať veľmi dlho, kým prijmeme svoju podstatu. A často prejdú roky, než sme schopní a schopné sa otvorene zdôveriť so svojou identitou človeku, o ktorom si myslíme či dúfame, že nás neodsúdi. Aj preto nehovoríme o priznaní, ale o zdôverení sa a zdieľaní. Pri pekných reakciách nám padá balvan zo srdca, pri nepríjemných, ktoré, žiaľ, nie sú ojedinelé, dostávame záchvaty strachu a úzkosti.

A s identitou sa zdôverujeme zas a znova, blízky, v škole, práci, novom bydlisku... coming-out sa vlastne nikdy neskončí. Respektíve, možno sa raz skončí, ale bude to až vtedy, keď sa budeme cítiť bezpečne v každej rodine, s každým známym, v tmavej uličke, nielen v podniku, ktorý v nás budoval pocit spolupatričnosti a priateľstva. Utópia? Na Slovensku? Coming-out je totiž skutočne hlavne o bezpečí. Hovoríme o sebe otvorene až vtedy, keď sa cítíme dostatočne silní a silné.

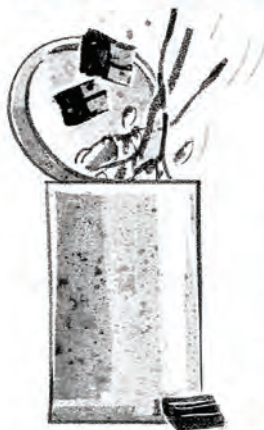
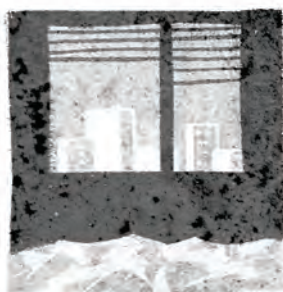
Túto zbierku sme začali skladať v lete 2022. Vznikala najprv ako špeciálne literárne číslo magazínu QYS, ktorý v NOMANTINELS pre queer ľudí vydávame už osem rokov a ponúka priestor začínajúcim queer autorom a autorkám. Kolekciu sme sa snažili

Úvodné slovo

vystavať pestro, s textami literárnymi, ale aj esejistickými, o rôznych osobných identitách a skúsenostiach s coming-outom v rôznych kútoch našej krajiny. Veríme, že zaujme aj nequeer väčšinu, pre ktorú predstavuje príležitosť dozvedieť sa viac o prežívaní svojich blízkych, lepšie im porozumieť, a v konečnom dôsledku azda aj dôslednejšie pri nich stáť v ťažkých chvíľach.

Zostáva iba dodať, že mnohí z autorov a autoriek tejto zbierky svoje prvé literárne počiny čítali práve na kabaretoch a literárnych večeroch v Teplárni, kde boli vždy vrelo prijatí a prijaté, vždy dostali búrlivý potlesk, lebo hovoriť o sebe pravdivo, s hrdosťou a často aj s humorom si vyžaduje odvahu a Tepláreň bola tým bezpečným, láskavým a všeobjímajúcim miestom.

Marek Hudec
a Andrej Kuruc

AKO CHUTÍ LÁSKA

DOMINIKA CHRASOVÁ

13

1

Steny sú biele, žalúzie sivé, obliečky čierne. Vedľa seba cítiš kokosový šampón, z reproduktorov znie chrapľavý hlas vašej obľúbenej speváčky a spoza okien sa ozývajú zvuky podvečernej Petržalky. Nočnej Petržalky. Rannej Petržalky. Doobeda odídeš, ale o pár hodín máš na jazyku opäť chuť kávy s čokoládou a prsty sa ti zabárajú do mäkkých perín postele, ktorá by bola pre jednu priveľká.

Nepamätáš si, ako ste sa spoznali. Vraj si ťa všimla už pred rokom na Pride, predávala si odznaky v jednom zo stánkov. Tvár ti zdobili trblietky a v čiernom tričku ti muselo byť teplo. Asi aj bolo, no všetky pocity si v ten deň vytesnila. Automaticky si podávala ľuďom, čo si pýtali, a cítila si sa neprítomná ako vo sne.

Alica volá tento stav disociácia, vraj ti ju niekedy aj vidí na očiach. Sediš oproti nej, ale zároveň tam nie si. Buď sa topíš v spomienkach, alebo v prázdnote. Ona má však magickú silu pritiahnuť ťa svojimi nápadmi a dotykmi späť.

14

Podobne ťa zaujala aj v bare, do ktorého si sa nechala v prvý letný večer náhodne zatiahnuť. Kúpila ti drink a pomotala hlavu. Páčilo sa ti, že konečne prežívaš scénu ako z fanfiction. Páčil sa ti aj víkendový čet a prvý večer v jej podnájme.

Teraz v ňom spávaš častejšie ako vo vlastnom. Nerozumieš jej programátorskej sťaži, stačí ti vedieť, že si pre teba vždy ochotne spraví pauzu. Ráno ťa necháva spať dlhšie a ty jej na oplátku pripomínaš, že existuje aj iné jedlo ako káva s čokoládou. Poobede ťa vytáča rola brigádničky, no dva mesiace musíš vydržať. Alica je vlastne jediným spestrením tvojej každodennosti. Nechceš si na ňu príliš zvyknúť, ľudí považuješ za dočasných. No najmä v lete ťa láka byť opäť naivnou.

Zozadu ťa objíme a pobožká na krk. „Zdalo sa mi, že už spíš,“ zašepkáš do šerej izby.

„Tvoje myšlienky ma budia. A aj tak je ešte skoro na spanie.“